

بررسی چالشهای تصمیم گیری طرح های توسعه شهری در ایران از طریق مقایسه تطبیقی با انگلستان و مالزی

سارا دادپور

- دانشجوی دکتری طراحی شهری؛ دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده معماری و شهرسازی،
گروه شهرسازی؛ (sdadpour@yahoo.com)

چکیده

هدف مقاله حاضر شناسایی و بررسی چالشهای تصمیم گیری طرح های توسعه مقیاس شهری در ایران و ارائه راهکارهایی برای بهبود وضعیت موجود می باشد. برای انجام این امر از روش مقایسه تطبیقی فرایند تصمیم گیری طرح های توسعه شهری در ایران با فرایند تصمیم گیری طرح های توسعه شهری در انگلستان و مالزی استفاده شده است. بدین منظور ابتدا فرایند تصمیم گیری طرح های توسعه شهری در انگلستان، مالزی و ایران بررسی گردیده و نقاط قوت فرایند تصمیم گیری در انگلستان و مالزی استخراج شده است. سپس از این نقاط قوت به عنوان معیارهایی برای سنجش فرایند تصمیم گیری در ایران بهره گیری گردیده و از این طریق چالشهای تصمیم گیری در ایران نتیجه گیری شده است. از جمله این چالشها می توان به غلبه کامل دولت مرکزی در تصمیم گیری، روند طولانی تصویب طرح ها، فقدان مشاوره عمومی با مردم در مورد محتوای طرح های توسعه شهری در مراحل تصویب و ... اشاره نمود. برای برون رفت از این چالشها راهکارهایی شامل ایجاد الزام قانونی با آیین نامه اجرایی در مورد تصویب طرح های شهری توسط حکومت های محلی و مشروط نمودن دخالت مستقیم دولت مرکزی، ایجاد الزام قانونی برای نهاد های تصویب کننده طرح ها برای دریافت و اعمال نظرات مردم، افزایش قدرت شوراهای اسلامی شهرها در فرایند تصویب طرح ها و ... پیشنهاد گردیده است.

واژه های کلیدی: تصمیم گیری، طرح های توسعه شهری، ایران، انگلستان، مالزی

۱- مقدمه

نظام برنامه ریزی کشور در زمینه تصمیم گیری با مشکلات عدیده ای همراه می باشد. با توجه به این امر، هدف مقاله حاضر شناسایی و بررسی چالشهای تصمیم گیری طرح های توسعه شهری در ایران و ارائه راهکارهایی برای بهبود وضعیت موجود می باشد. برای انجام این امر از روش مقایسه تطبیقی فرایند تصمیم گیری طرح های توسعه شهری در ایران با فرایند تصمیم گیری طرح های توسعه شهری در انگلستان و مالزی (به عنوان کشورهای با نظام برنامه ریزی پیشرفته تر از ایران) استفاده شده است. بدین منظور ابتدا فرایند تصمیم گیری طرح های توسعه شهری در انگلستان، مالزی و ایران بررسی گردیده و نقاط قوت فرایند تصمیم گیری در انگلستان و مالزی استخراج شده است. سپس از این نقاط قوت به عنوان معیارهایی برای سنجش فرایند تصمیم گیری در ایران بهره گیری گردیده و از این طریق چالشهای تصمیم گیری در ایران نتیجه گیری شده است.